

ת"פ 67172/05/18 - מדינת ישראל נגד דוד צרפתי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 67172-05-18 מדינת ישראל נ' צרפתי

לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ענבר סיימונס
נגד

הנאשמים דוד צרפתי
ע"י ב"כ עו"ד זוהר משה

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בהתאם לעובדות בהן הורשע ופורטו בהרחבה בהכרעת הדין, ביום 7.2.2018 תקף הנאשם את שכנו המתלונן באמצעות שתי מריות ("שפכטל") שאחז בידיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שני פצעים בקרקפת ראשו אשר חוטאו והודבקו. הנאשם זוכה בהכרעת הדין מעבירת הכשלת שוטר.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה טענה כי יש לתת משקל לנסיבות ביצוע העבירה הכוללות תקיפה ללא כל התגרות מצד המתלונן, שימוש בכלים בעלי פוטנציאל לנזק קשה וכן תקיפה באיבר רגיש כראשו של המתלונן. בנסיבות אלה, ולאחר שהגישה פסיקה לתמוך בטיעוניה, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ועד ל-18 חודשי מאסר. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, הכולל עבירות דומות, וכן לאור חוסר קבלת אחריות על ידו, עתרה ב"כ המאשימה להטלת מאסר למשך 14 חודשים לצד ענישה נלווית.

3. ב"כ הנאשם טען כי זיכוי הנאשם מעבירת הכשלת שוטר התאפשר רק בשל ניהול ההוכחות. לגבי מתחם הענישה, טען כי יש לקבוע שתחילתו במאסר מותנה וסופו במספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, זאת בנסיבות בהן מדובר באירוע נקודתי ולא מתוכנן. עוד הדגיש, כי האירוע החל בויכוח בין הנאשם לשכנים אחרים בו המתלונן כלל לא נטל חלק, וכן היפנה לכך שלמתלונן נגרמו חבלות קלות בלבד. לגבי

עברו הפלילי של הנאשם, טען הסנגור כי התיישן עוד בטרם הוגש כתב האישום ולכן אין לתת לו משקל. בהתייחסו למצבו האישי של הנאשם, פירט כי כיום הוא בודד לאחר מות רעייתו, מצבו הכלכלי מורכב וכל ענישה עלולה לפגוע בעבודתו בעיריית רמת גן. בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה של מאסר מותנה בלבד.

הנאשם בעצמו הסתפק בדברי בא כוחו לעניין העונש.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

4. אלימות כלפי אחר מהווה פגיעה בזכות כל אדם לשלמות גופו, לביטחון אישי ולשלמות הנפש. לבית המשפט תפקיד משמעותי במלחמה בתופעת האלימות:

"נקבע כי עלינו להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעתיים על מי שבוחרים בדרך האלימות"

(ע"פ 1892/15 אימאן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (31.5.2015)).

על מנת ללמוד על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, יש לבחון את נסיבות ביצוע העבירה ולתת להן משקל משמעותי, בוודאי כאשר מדובר בעבירת אלימות לה מנעד נסיבות רחב ביותר. במקרה הנדון, כפי שנקבע בהכרעת הדין, הנאשם אחז בידיו בשתי מריות במהלך ויכוח עם שכנים ובטרם הגיע המתלונן למקום. בנוסף, מהנסיבות ברור כי הנאשם אף לא ציפה להגעת המתלונן. לפיכך, אין מדובר באירוע יזום ומתוכנן על ידו. לצד זאת, יש לראות חומרה בכך שהנאשם תקף את המתלונן מיד עם הגיעו למקום, ללא כל התגרות, שיח או מגע קודם, ואף בטרם הספיק המתלונן להגיע אל המקום בו עמדו הנאשם והשכנים. הנאשם לא היסס להכות את המתלונן בראשו באמצעות המריות, דרך פעולה אשר עלולה היתה להביא לתוצאות קשות. פוטנציאל הנזק במקרה זה משמעותי, גם אם בסופו של יום נגרמו למתלונן שני פצעים שטחיים בראשו בלבד. התלקחות אלימה וחסרת מעצורים זו של הנאשם, תוך שימוש בכלים בעלי פוטנציאל נזק קשה, מהווה פגיעה ממשית ובעלת משקל בערכים המוגנים.

5. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות משתנה בהתאם לנסיבות המקרה ולנסיבותיו האישיות של מבצע העבירה. קשה לאתר מקרה אלימות המתייחס לשימוש במריות, אולם ניתן בהחלט ללמוד ולהקיש מתוך ענישה המתייחסת לשימוש בחפצים שונים לשם תקיפה בראשו של מתלונן. מדובר בענישה הכוללת הטלת מאסר בפועל (רע"פ 4454/18 אלעד בוחבוט נ' מדינת ישראל (12.06.2018)); רע"פ 8699/15 אחמד אבוהאני נ' מדינת ישראל (17.12.2015); רע"פ 5655/13 עמרם נ' מדינת ישראל (20.11.2014)), או מאסר בדרך של עבודות שרות (רע"פ 8960/15 רם בולטנירוב נ' מדינת ישראל (19.05.2016); רע"פ 6449/15 הייתם חלואני נ' מדינת ישראל (12.10.2015)).

יש לציין כי אין זהות בין מתחם העונש ההולם, המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, ובין מדיניות

הענישה הנוהגת המהווה אך את אחד משיקולים אלה (ע"פ 322/16 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 ((9.10.2016)).

שיקול נוסף בו יש להתחשב במסגרת קביעת מתחם העונש ההולם, הוא הזיקה הנדרשת לעונש המרבי הקבוע בחוק לעבירה בה הורשע הנאשם, עונש המבטא את רמת הענישה במקרים החמורים ביותר של ביצוע אותה עבירה (ע"פ 2240/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 21 (8.11.2021)). במקרה הנדון בחרה המאשימה לייחס לנאשם עבירת עוון של תקיפה הגורמת חבלה, על אף שבאותן נסיבות ניתן היה לייחס עבירה שהעונש המרבי לצידה הוא כפול - פציעה בנסיבות מחמירות בהתאם לסעיף 334 בצירוף סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין. לפיכך, יש לתת משקל מסוים אף לסוג העבירה בה הורשע הנאשם.

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה באירוע זה נע בין תקופה קצרה של מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שרות ועד למאסר בפועל למשך 15 חודשים. לצד ענישה זו, יש להטיל ענישה נלווית של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

העונש המתאים

6. הנאשם בן 54, בעברו הרשעות קודמות אשר התיישנו בשנת 2017. אמנם, הנאשם זוכה מעבירת הכשלת שוטר אולם כפירתו התייחסה לכל המיוחס לו, לרבות לעבירת אלימות. אין לזקוף לחובתו כפירה זו, אולם הנאשם אינו יכול לזקוף לזכותו קבלת אחריות ממנה נמנע במהלך שמיעת הראיות ואף לאחר הכרעת הדין המרשיעה. אופי העבירה, בנסיבותיה, מעיד על מסוכנות הנאשם: הנאשם לא היסס לתקוף את המתלונן בראשו ברגע של חמת זעם ואובדן עשתונות, ללא כל התגרות או שיח מקדים כלשהו בינם, באמצעות שני כלים מתכתיים אשר עלולים היו להביא לתוצאות הרוג אסון. התרשמתי באופן בלתי אמצעי שהנאשם מחזיק בעמדות בעייתיות לגבי עבירות אלימות, בעת שהעיד בבית המשפט כי ביקש למעשה לדקור את המתלונן בצווארו:

**"...ואני רציתי לעשות לו פה (מדגים על התמונה, מצביע על צווארו של המתלונן)...
אז הוא עמד שם, לפני שעלה עוד את שני המדרגות בגלל זה הצוואר היה בולט לי
שרציתי פה (מצביע על צידו של הצוואר)... הוא עומד ככה, בצורה הזאת (מדגים
עמידה עם צידו של הגוף) שכל זה היה בולט אצלי (טופח על צדו השמאלי של
צווארו)" (עמ' 34 ש- 5-13 לפרוט').**

תיאור קר ומחושב זה לסיטואציה כה אלימה, אשר לוהו בטפיחת הנאשם בקור רוח על צדו השמאלי של צווארו, הותיר רושם של קושי משמעותי ביותר בדרך התייחסותו למעשי אלימות.

לאחר שקילת נתונים אלה, ולצד זאת מתן משקל לגילו של הנאשם ולעובדה שהרשעותיו הקודמות התיישנו, אני מוצא כי יש למקם את הנאשם במרכז מתחם הענישה כך שירצה עונש של מאסר בדרך של עבודות שרות ברף הגבוה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך תשעה חודשים אשר ירוצה בעבודות שרות, בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה. בית המשפט הבהיר לנאשם כי כל חריגה מתנאי ריצוי עבודות השרות עלולה להביא לריצוי יתרת העונש בדרך של מאסר בפועל.

ב. מאסר למשך שישה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך שלושה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 4,000 ₪. הפיצוי ישולם בחמישה תשלומים שווים החל מיום 1.5.22 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אדר ב' תשפ"ב, 07 מרץ 2022, במעמד הצדדים.